

Llegenda de l'ermita de Sant Llop

Dosrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Alçada: 171m

Coordenades:

Latitud: 41.59832
Longitud: 2.4209
UTM Est (X): 451740
UTM Nord (Y): 4605342

Classificació

Número de fitxa: 08075-347
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Tradició oral
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVIII-XIX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública

Fitxes associades:

[Sant Llop](#)

[Festa Major de Dosrius](#)

[Panets de Sant Llop](#)

Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 21/05/2018 - 02:00

Descripció

Segons la tradició, la població de Dosrius va patir una epidèmia de pesta bubònica en la que morí molta gent. Sant Llop va fer el miracle d'allunyar-la i les morts s'aturaren. En agraïment per aquest fet, el poble va construir una ermita en el seu honor (pagada pels veïns) i es va establir la celebració d'un aplec anual el dia 1 de setembre. Segons la llegenda, Sant Llop també era pastor i tenia el do d'espantar els llops dels ramats. També hi ha la creença que els llops podien fer perdre la veu a la gent que els veia, evitant així que poguessin demanar ajuda. Per aquest fet, quan algú està afònic se li pregunta si ha vist el llop. És probable que la identificació del sant amb el guariment dels mals a la gola provingui d'aquesta creença. En darrer terme, Sant Llop també s'invocava contra les bruixes i els diables. El dia de l'aplec es feia una coca triangular (símbol de la Santíssima Trinitat) de farina de blat, ordi i civada, amb tres ous i tres cullerades de sal. Aquesta coca es donava al primer pobre que es trobava, restant així immunitzats contra qualsevol malefici o embruixament.

Història

L'invocació a Sant Llop es feia sobretot contra el mal de coll, l'afonia i les angines. En relació a l'ermita, i tenint en compte que es considerava que Sant Llop fou un sant introduït pels exèrcits francs durant la reconquesta, Esteve Albert manifestava que l'exèrcit franc de Carlemany havia acampat a Dosrius i, per aquest fet, s'havia edificat l'ermita homònima. Pel que fa a la coca no hi ha constància que s'hagués fet mai al municipi de Dosrius.

Bibliografia

ALBERT, Esteve (1973). D'Iluro a Mataró. El Maresme del segle V al segle XIII. Mataró: Caixa d'Estalvis Laietana; Barcelona: Editorial Rafael Dalmau, p. 40. COLL MONTEAGUDO, Ramon (2008). "Històries i llegendes de Dosrius". Duos Rios, núm. 2, p. 70-72. COLL I MONTEAGUDO, Ramon (2012). El Maresme fantàstic. Llegendes. Sant Vicenç de Castellet: Farell, p. 112. COLL I MONTEAGUDO, Ramon (2015). El Maresme històric. Llegendes. Sant Vicenç de Castellet: Farell, p. 29.